

30.9.24

ליניב,

הקשר איתך התחיל לפני שנתיים, כשהתייעצתי טלפונית לגבי [REDACTED], כשהיה בן 16, בעיצומו של גיל ההתבגרות. נער מבולבל, שמחפש את הדרך שלו והיה צריך הכוונה.

עוד לפני שהתקשרתי היתה לי תחושת בטן, על סמך ההמלצה שקיבלתי, שאתה הכתובת המתאימה. ולאחר השיחה שלנו היה לי כבר ברור שצדקתי.

למרות שצינינת שהלו"ז שלך כבר מלא, זה לא מנע ממך להאריך בשיחה, להקשיב ללבטים והחששות שלי ולייעץ במידת האפשר לשיחה ראשונה.

לקח לי שנה לשכנע את [REDACTED] להגיע לפגישה. הוא חשש, לא חשב שצריך, לא האמין בקואוצ'ינג.

אבל בסוף הסכים להגיע רק לפגישה אחת, ואחרי הפגישה הזו לעוד אחת, וגם לשלישית, ואז התחיל לראות שזה דווקא בסדר, והוא לומד עוד ועוד דברים על עצמו, עוד תובנות, עוד כלים. צבר עוד ביטחון, התחיל להאמין בעצמו, ואז גם התחיל להבחין בתוצאות.

וככל שהוא התקדם בתהליך, ככה גם שיתף יותר אותנו.

ופתאום הנער המבולבל התחיל לקבל החלטות לבד, שינה כיוון, הבין מה הוא רוצה ולשם הוא מכוון, מציב מטרות, ועומד בהן, ואז עוד מטרות חדשות.

גיל ההתבגרות הוא גיל לא פשוט, ולהיות נער מתבגר במציאות בישראל זה עוד יותר מאתגר.

האתגרים האישיים והחברתיים, השינויים שקורים, הבחירות שצריך לעשות, הגיוס לצבא שמתקרב, כל אלה לצד הרצון של [REDACTED] לחוות, להרגיש ולהתנסות עוד ועוד הצריכו הכוונה.

הוא היה צריך מישהו מהצד שיארגן לו את המחשבות, שיעזור לו להציב מטרות ולהתקדם קדימה כדי להשיג אותן. הוא היה צריך את היד המכוונת, והשילוב של קואוצ'ינג עם ספורט היה השילוב המתאים ביותר עבורו.

כל כך שמחה שליווית אותנו בתהליך הזה, שהפכת להיות חלק מהחיים של [REDACTED] ושלנו ושזכינו שתלווה אותנו במסע הזה.

היום, שאני יודעת שאתה בתמונה, אני הרבה יותר רגועה, ויכולה להמשיך לנסות את מה שאמרת לי שצריך לעשות, לשחרר ולתת לרואי למצוא את הדרך שלו.

אז תודה יניב על הכל,

כמו שאמרת בשיחה שלנו, חשוב לי שנמשיך לשמור על קשר כל הזמן.

ושתהיה לכולנו שנה טובה מאושרת ופורייה.

בהערכה רבה

